

ejendomsudgifter, med den begrundelse, at imødekommelse af lønkrav, forhøjelse af tillæg o. lign. ikke administrativt må kunne gennemføres på bekostning af en reduktion af øvrige driftsudgifter.

I en henvendelse til udvalget er der fremset ønske om, at der ved den endelige udarbejdelse af lovforslaget tages hensyn til en række forhold, der medfører særlig store udgifter for den enkelte institution.

Hertil skal bemærkes, at maksimumsgrænserne efter socialministeriets opfattelse er sat så højt, at selv institutioner, hvor sådanne forhold gør sig gældende, skulle kunne drives inden for maksimumsgrænserne.

Med hensyn til udgifter til feriekolonier henvises til det som bilag optrykte svar.

Udvalget understreger kommunens adgang til at yde tilskud.

Vedrørende spørgsmålet om halvdagsbørnehavers stilling har udvalget fået oplyst af ministeren, at det er teknisk muligt at forhøje maksimumsbeløbet til halvdagsbørnehaver, der daglig har 2 gange $\frac{1}{2}$ hold. Om det er rimeligt og administrativt overkommeligt, må bero på en nærmere undersøgelse, som umiddelbart vil blive sat i gang med henblik på at forsøge at belyse dette forhold og eventuelt tage hensyn til det allerede fra 1974-75.

Udvalget har foruden disse spørgsmål og de nedenfor nævnte behandlet en lang række spørgsmål, herunder spørgsmålet om styringsmekanismer og spørgsmålet om forældrebetaling. Om dette sidstnævnte spørgsmål har ministeren oplyst, at han, når undersøgelsen vedrørende børneinstitutioner, som for tiden foretages af socialstyrelsen, er tilendebragt, vil vende tilbage til spørgsmålet om forældrebetaling.

For så vidt angår maksimumsbeløbene, bemærkes endelig, at ministeren over for udvalget har givet tilsagn om på grundlag af de indvundne erfaringer at orientere socialudvalget om de årlige reguleringer heraf.

Vedrørende spørgsmålet om ophævelsen af statsrefusionen af udgifter til lægetilsyn og tandpleje bemærkes, at udvalget har anset det for ønskeligt at åbne en dispensationsadgang, således at ledere af institutioner med særligt truet klientel kan træffe aftale om lægetilsyn med refusion. Socialministeren har stillet sig imødekommende over

for denne tanke og udtalt, at der i et kommende cirkulære vil blive fastsat regler, der i begrænset omfang giver daginstitutioner mulighed for at modtage bistand fra læge, således at udgifterne anmeldes til refusion efter reglerne i § 71. *Udvalget* skal endvidere om lægetilsynet bemærke, at en læges undersøgelse af et barn i en daginstitution ikke er forbundet med nogen behandling, men bliver efterfulgt af meddelelse fra vedkommende læge til familiens egen læge. Det er udvalgets opfattelse, at det i visse tilfælde kan være vanskeligt for sidstnævnte læge at få kontakt med vedkommende barn, hvorfor man risikerer, at behandling ikke finder sted. Udvalget henstiller, at den videre lægebehandling på grundlag af undersøgelsen i institutionen ses sikret.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) bemærker, at lægetilsyn med institutionerne ønskes afskaffet, da institutionslægens adgang til at henvise til behandling hos barnets egen læge og kontrollen af, om en sådan henvisning er taget til følge, lige så godt kan foretages af institutionens daglige ledelse.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlem af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Efter de beregninger, der er foretaget såvel i socialministeriet som i flere af landets kommuner, betyder indførelsen af de foreslåede maksimumsgrænser, at standarden vil blive væsentlig forringet på adskillige af landets daginstitutioner. Mindretallet finder det ikke godtgjort, at standarden i øjeblikket er for høj, og finder i øvrigt, at der i det foreliggende forslag er taget alt for lidt hensyn til de meget store forskelle, der er fra institution til institution med hensyn til klientel, beliggenhed og behov for ressourcer i øvrigt. Mindretallet vender sig også mod afskaffelsen af refusion til læge- og tandlægeudgifter, da det kan komme til at betyde en forringelse af den sundhedsmæssige tilstand, især hos socialt truede børn.